

Er is sprake van het Q-koortsvermoeidheids- syndroom als:

1. de vermoeidheid langer dan zes maanden bestaat;
2. er sprake is geweest van een laboratoriumbevestigde acute Q-koorts;
3. er geen sprake is van chronische Q-koorts; dat wil zeggen recente diagnostiek (< drie maanden) waarbij de IgG fase 1 titer < 1:1024 was (of < 1:512 bij immuungecompromiteerde patiënten of patiënten met een vaatprothese of relevante hartafwijking);
4. er geen somatische of psychiatrische co-morbiditeit is die de moeheid verklaart;
5. er sprake is van vermoeidheid die aanzienlijke beperkingen in het dagelijks functioneren (werk en/of privé) veroorzaakt;
6. de vermoeidheidsklachten niet aanwezig waren vóór de doorgemaakte acute Q-koortsinfectie of sindsdien duidelijk in ernst zijn toegenomen (het zogenaamde ‘knikmoment’).

Diagnose Q-koorts- vermoeidheids- syndroom (QVS)

Stroomdiagram vermoeidheid na Q-koorts

Zie ommezijde voor het stroomdiagram vermoeidheid na Q-koorts.
Dit stroomdiagram hoort bij de multidisciplinair LCI-richtlijn
Q-koortsvermoeidheidssyndroom (QVS). Voor een digitale versie van
deze richtlijn of het stroomschema raadpleeg www.rivm.nl/Q-koorts.

maart 2012

Stroomdiagram vermoeidheid na Q-koorts

